

nim, ut ipsius consortis, & familia caput, domus habere debet gubernaculum, ac bonorum administrationem. *Genf. cap. 3. ibi: Et eris sub potestate viri, & ipse dominabitur tui.* D. Ambros. *ex haëmeron tract. dicit quarta, ibi: Adam per Evam deceptus est, non Eva per Adam, quem vocavit ad culpam mulier, ideo justum est, ut cum gubernatio assumat, ne iterum feminea facilitate labatur.* Ad hæc expedit penes virum residere liberam rei familiaris administrationem, cui incumbit onus acquirendi, ac negotiandi pro communi domus utilitate; & grave nimis foret, ut quoties oporteret rem acquisitam distrahere, teneretur uxoris consensum impetrare, quod sæpè consequi non possët, cum mulierum genus avarissimum habeatur, l. *Si stipulara 34. §. 1. de donat. int. Glossa in l. Nefennius 36. de negot. gest.* Unde impediretur utilis rei familiaris administratio, & domestica inter conjuges dissidia frequenter provenirent. Ex quibus rectè, ac justè regia constitutio, non obstantibus juris regulis, concessit viris de rebus istis acquisitis absolutam disponendi facultatem, non requisito uxorum consensu, quanvis ex parte dominæ censeantur.

41 Ad septimum, & ultimum satisfit; nam si maritus solverit debita ante secundum matrimonium contracta, non cederet in uxoris detrimentum, cum in bonorum divisione id imputaretur marito vel in lucra conjugalia, si extant, vel in capitale. Anton. Gom. *in l. 60. Tauri, in princip. Ayora de partition. part. 1. cap. 7. num. 3.* Nec obstat quod marito licet alienare in quoscunque usus, etiam illicitos, atque donare, & hæc minime illi imputari debent, ut cum Gregor. Lop. sentiunt plures apud Hermosillam *in l. 55. gloss. 2. num. 22. & 52. Nr. 5. part. 5. Anton. Gom. in l. 53. Tauri, n. 73. & prædixi sup. num. 9.* Etenim inter utrumque casum nota differentia invenitur ratio, si quidem dum maritus dilapidat, nullum percipit lucrum: at quando solvit creditoribus, locupletior efficitur; nam tanto magis habet in bonis, quanto minus debet, nec bona computantur, nisi ære alieno deducto, l. *Subsignatum 39. §. Bona, l. Venisse 165. de verber. signific. quod lucrum uxori communicari debet.* Hinc est, ut marito imputetur, quod antiquis suis creditoribus solvit, non verò quod perdidit. Sed si maritus solvendo non sit, qui nec capitale reliquit, nullum mulier in creditores regressum habebit, cessante mariti fraude, quoniam alienatio fuit lege permilla, & creditores suum receperunt, quibus imputari nihil potest, ut ad restitutionem mulieri teneantur, argumento legis *Summa 22. §. Sed & si quis, de pecul. l. Si donatarius 9. §. 1. ff. de condict. caus. dat. l. Quid autem 6. §. Sciendum, ff. qua in fraud. credit. l. Nihil dolo 172. de reg. jur.*

SUMMARIUM.

- 1 De mero, ac mixto imperio, atque jurisdictione, & quomodo distinguantur, differentes recensentur.
- 2 Merum imperium definitur. Cur merum dicatur, & qui Magistratus illud exerceant, remissivè.
- 3 Imperium mixtum quid sit, unde mixtum ap-

- 4 Jurisdictio in genere, ac in specie definitur.
- 5 Principi liberum est omnes causas delegare, sed Magistratibus non permittitur de jure Casareo qua sunt meri imperii committere. Quid de jure regio, & consuetudine, ibid.
- 6 Causa mixti imperii an possint delegari?
- 7 Virum jure Pontificio causa meri imperii delegari possint?
- 8 Caput In Archiepiscopatu, de raptorib. intelligitur.
- 9 Magistratibus licet causas meri imperii, necessitate interveniente, delegare. Quid Jure Regio, ibid. & n. 11.
- 10 Qua Ordinem Episcopalem desiderant, & meri imperii sunt, quando, & quibus possunt delegari.
- 12 Episcopis est permillum per se, vel suos Vicarios generales exercere.
- 13 Vicarius generalis Episcopi, & Propratores ordinaria funguntur jurisdictione, & n. 14.
- 15 Quoad causarum meri imperii delegationem an jus Pontificium a Casareo discrepet.
- 16 Caput finale de offic. ordinarii, exponitur.
- 17 Caput finale de offic. deleg. conciliatur cum dicto capite finali, de offic. Ordinar.
- 18 Jure communi causa delegari nequeunt, quas lex specialiter mandat Magistratibus etiam ordinariam jurisdictionem habentibus.
- 19 Nudum ministerium an delegari, aut subdelegari possit, remissivè, & n. 20.
- 21 Episcopus plura potest aliis committere, qua illi ratione dignitatis specialiter deferuntur, remissivè.
- 22 Delegatus Principis subdelegare non valet quoties apparet, quod fuit electa industria persona; sed electio hac non presumitur.
- 23 Jurisdictio voluntaria ex lege proveniens delegabilis est, nisi actus tanti momenti sit, ut per alium expediri non possit. Et quid si ex Principis privilegio competat ratione muneris, vel dignitatis, ibid.
- 24 Actus voluntaria jurisdictionis per rescriptum commissus, etiam nomine dignitatis subdelegari non potest.
- 25 Episcopus valet per se, vel per suum Vicarium Generalem cum speciali mandato beneficia propria Diocesis conferre.
- 26 Episcopus facultatem conferendi Beneficia nulli alii, nisi suo Vicario generali potest concedere.
- 27 Qua non possit agere Vicarius Generalis absque speciali Episcopi commissione, remissivè.
- 28 Caput Ex frequentibus, de institut. intelligitur. Vicarius Episcopi, aut Capituli, Sede vacante, ex generali mandato potest presentatos ad Beneficia instituire, ac electos confirmare.
- 29 Ratio traditur, qua Capitulum, Sede vacante, nequit nisi urgeat necessitas, conferre Beneficia, cum ei liceat instituire, & confirmare.
- 30 Differentia inter jurisdictionem contentiosam, ac voluntariam.
- 31 Jurisdictio contentiosa in alieno territorio nequit exerceri, etiam in subditos: secus voluntaria.

- 32 Jurisdictio voluntaria in alieno territorio exercetur, nisi causa cognitio procedere debeat, modo hac in proprio prius expediat.
- 33 Episcopus fundatam habet suam intencionem de jure ad collationem omnium beneficiorum, qua in diocesi vocaverint: similiter ut presentatos instituat, & electos confirmet, qua omnia extra diocesim ut voluntaria jurisdictionis agere permittuntur, ibid.
- 34 Vicarius Generalis Episcopi num possit extra diocesim Beneficia conferre? Et quid de Legato Sedis Apostolica, & an delegato liceat voluntariam jurisdictionem extra territorium delegantis exercere.
- 35 Collatio de eodem Beneficio facta ab Episcopo, pravalet adversus collationem per ejus Vicarium Generalem expeditam, cum later qua praceserit. Quod limitatur si provisorius a Vicario ceperit possessionem.
- 36 Episcopus an valet in Curia, ibi Pontifice residente, Beneficia diocesis sue conferre. Jurisdictio voluntaria etiam in Curia per Magistratus provinciarum potest exerceri, ibid.
- 37 Si resignatio Beneficii fiat in Curia, ibi vacat Beneficium, quod ut reservatum conferret Summus Pontifex. Episcopis prohibetur, ne in aliena diocesi, non obtenta proprii Prælati facultate, Pontificalia exerceant, & an primam Titularum subditis valeant conferre.
- 38 Voluntaria jurisdictionis privilegio concessa, in alieno territorio potest administrari.
- 39 In reservatione Beneficiorum vacantium in Curia, & non in alia, stabilitum est, quod post mensem collatio devolvatur ad Ordinarium. Et quid si post mensem Pontifex conferat, antequam Ordinarius, ibid.
- 40 Episcopis ab initio nascentis Ecclesia Sedes Apostolica contulit facultatem conferendi Beneficia, qua in propria Diocesi vacarent, ideo de jure suam intencionem fundatam habent.
- 41 Caput Statutum, de præbend. in 6. an sit correctum per extravagantem 1. eod. tit.
- 42 Privilegium, ac dispositio odiosa si juri communi convenient, ampliationem recipiunt.
- 43 Principi reservata si delegentur, nequeunt subdelegari.
- 44 Si Princeps aliquid de reservatis committat alicui Magistratui, ut semper ea facultas muneris adhareat, tunc illud poterit Magistratus alii mandare: quod impugnatur.
- 45 Delegatus Principis etiam sine causa potest subdelegare, non verò inferioris. Et quid si fuerit lis contestata, ac de aliis qui non valent causas committere.
- 46 Virum delegatus à Legato Sedis Apostolica valeat subdelegare?
- 47 Legatus Proconsulis delegare poterat, sed delegatus à Legato Sedis Apostolica non subdelegat: & ratio redditur.
- 48 Legatus Proconsulis, præmissa electione hujus Magistratus, à lege immediatè accipiebat jurisdictionem, nec eos Legatos constituere valebant Proconsules recusare.
- 49 Legatus Proconsulis ex voluntate, & approbatione Senatus ad universitatem causarum creabatur. D. de Faria Novæ Addit. ad Covar.

- Delegatus ad universitatem causarum pro Ordinario habetur, ut unam, vel aliam possit subdelegare, ibid.
- 50 Delegatus ab inferiore quando possit subdelegare, & num. 53.
- 51 Mandare jurisdictionem aliud est, & aliud judicem dare.
- 52 Delegatus à Legato Sedis Apostolica cur valeat subdelegare secundum aliquorum opinionem.
- 54 Ad caput Cum Bertholdus, de re judic. duplex traditur intellectus.
- 55 Alius, quem probat D. Covar. refertur ut communis.

CAPUT XX. & ULLIMUM.

Ad Num. 1.

DE Imperio mero, mixto, ac jurisdictione, & quomodo inter se distinguantur, consulendi sunt P. Molina *de justit. & jure, tract. 5. disp. 5. & 6. Tusch. lit. I. conclus. 45. 46. & 543. Gregor. Lop. in l. 18. gloss. 2. tit. 4. part. 3. Cujac. ad l. Imperium, de jurisdic. omni. judic. Joan. Oros. ibidem, Duaren. ad eundem tit. cap. 3. cum alijs, Fachin. controversiarum lib. 13. cap. 12. cum seqq. Osuald. lib. 17. cap. 6. Morla Empor. jur. tit. 2. de jurisdic. in princip. à num. 16. Petr. Gregor. Syntagm. lib. 47. cap. 21. D. Emmañ. Gonzal. ad Decretal. in cap. Pastoralis, ex num. 2. de offic. judic. delegat. Vvesembec. in paratit. ad tit. de jurisdic.*

Merum imperium ex Bartolo sic definitur: Est jurisdictio, qua officio judicis nobili expeditur, publicam utilitatem respiciens principaliter. Molin. *disput. 5. num. 5. Oros. num. 6. Morla num. 3. & 35.* Sed quaestio est, utrum Ulpianus in d. l. Imperium, veram definitionem hujus imperii, vel exemplum tradiderit, dum inquit: Merum imperium est habere gladii potestatem ad animadvertendum in facinorosos homines. De quo disputat Fachin. d. cap. 12. & Consultum definire resolvit. Imperium merum nuncupatur, quoniam purum, & à jurisdictione simplici omnino distinctum, quæ Magistratibus ratione sui muneris jure competit; quæ enim meri sunt imperii, specialiter lege deferuntur, non solum personis publicæ potestate fungentibus, sed etiam privatis. Cujac. *sup. Duaren. dicto cap. 3. D. Gonzalez num. 2.* Hujus imperii sex gradus constituntur, quos ex Bartolo transcripserunt Molin. *disput. 6. num. 1. Oros. sup. num. 21. cum seqq.* Qui judices, & Magistratus hodie tale imperium exerceant, vide apud Molin. *disp. 6. ex num. 4. Oros. num. 12. Morl. sup. n. 38. cum seqq. & qui olim vide apud Gonz. n. 4.*

Mixtum imperium ex Bartolo ita definitur: Est jurisdictio, qua officio judicis nobili expeditur, privatam respiciens utilitatem. Molin. *disputatione 5. num. 5. versic. Mixtum verò, Oros. num. 49. Morl. num. 66. ubi aliam tradit definitionem, & aliam Tusch. dicta conclus. 46.* Mixtum dicitur; nam imperii naturam sapit, cum judicis officio nobili exerceatur; jurisdictionis, dum privatam respicit utilitatem. Molin. *supra, versic. Itaque jurisdictio, Oros. num. 48.* Hoc imperium jurisdictioni coheret, cum qua transit in Magistratus absque speciali legis commissione. Cujac. *supra, D. Gonzal. num. 3.*

num. 3. Faber in ration. l. Imperium, de jurisdic. Mixti imperii sex distinxit Barrolus gradus, de quibus Molin. disp. 6. n. 2. Morla n. 67. cum seqq. Orosc. à n. 51.

4 Jurisdicção genetica usurpata omne imperium complectitur, quam sic cum Bartolo definiunt communiter omnes: Est potestas de jure publico inducta cum necessitate juris dicendi, & aequitatis statuenda. Orosc. in l. 51. num. 37. de jurisdic. Vvesembec. sup. num. 3. Morla num. 16. sumpta specificè prout ab utroque imperio secernitur, Est potestas qua officio judicis mercenario exercetur, privatam utilitatem respiciens. Molin. disp. 5. num. 2. Orosc. num. 79. Vvesembec. num. 8. Huic jurisdictioni inest modica coercitio, quam imperium vocat Consultus in l. fin. de offic. ejus. Fab. ration. l. 1. §. 1. eod. tit. illud mixtum dixit: sed Glossa in d. l. fin. docet, ibi sermonem non esse de mixto imperio, de quo in d. l. Imperium, sed de levi coactione, quæ ad expeditionem jurisdictionis necessariò desideratur; ideoque cum hac illa potestas coercendi semper intelligitur concessa, argumento legis 2. de jurisdic. Osuald. lib. 17. cap. 8. lit. aa. omninò consulendus ex lit. u. Illius simplicis jurisdictionis sex enumerantur gradus. Molin. disp. 6. num. 2. in fin. Orosc. n. 80 cum seqq.

Ibi: Illud tantum tractaturi.

5 De absoluta Principis potestate ad quascumque causas delegandas non ambigitur; de Magistratibus verò, ac inferioribus jurisdictionem exercentibus disputatur, num causas meri, aut mixti imperii valeant delegare? Quoad Jus Cæsareum communis resolutio habet, quæ sunt meri imperii delegationi non subijci. Tusch. lit. D. concl. 146. num. 6. Menoch. de arbit. lib. 1. quest. 54. num. 2. D. Gonzal. sup. num. 5. Vvesembec. sup. num. 11. Anton. Fab. ration. leg. Si quid, de offic. Procons. Clar. in Praxi, q. 41. num. 1. Vantius de nullit. tit. quib. mod. sent. nullit. reparat. num. 5. Olan. antin. jur. lit. D. num. 26. Morla Empor. fur. tit. 2. q. 16. num. 2. Guazzin. de defens. veor. defens. 1. cap. 1. num. 14. Molin. sup. disp. 17. n. 1. Farin. in fragm. lit. D. n. 67. de cujus opinionis veritate egit fuscè Petr. Barbosa in l. Cum prator, §. 1. à num. 408. de judic. & apud nos illa probatur l. 18. tit. 4. p. 3. Verùm hodie de consuetudine ejusmodi causas delegati, testantur Clar. & Vantius ubi proximè, Farin. n. 69. licet Vantius excipiat, ubi ultimum supplicium possit irrogari.

6 Quoad causas mixti imperii præfata lex Regia, Accursius, ac plerique de jure Cæsareo eas indelegabiles constituerunt, teste Osuald. lib. 17. cap. 8. lit. u. Ipsæ verò cum aliis delegari posse opinatur, cui opinioni subscribunt Fachin. contrrov. lib. 9. cap. 98. D. Gonzal. & Vvesembec. ubi proximè, Pichard. in §. 1. cap. 4. n. 177. Institut. de interdicit. Menoch. d. lib. 1. q. 74. num. 5. Petrus Barbosa sup. à num. 533. Morla num. 3. Molin. ubi sup.

7 De Jure Canonico causas meri imperii delegare licet, secundum Tusch. lit. I. concl. 46. Petr. Barbof. num. 517. D. Gonzal. n. 7. Menoch. n. 43. Petr. Gregor. Syntagm. lib. 47. cap. 22. n. 8. Molin. n. 4. Guazzin. sup. Decian. tract. crim. lib. 4. cap. 25. num. 2. Salgad. de reg. protest. part. 2. cap. 5. n. 119. Contrarium cum nostro Præfule teneant Fachin. d. lib. 9. cap. 99. Farinac. num. 76. Morla d. tit. 2.

quest. 17. à num. 30. Menoch. num. 45. Binius de jurisdic. cap. 3. Osuald. d. cap. 8. lit. ccc.

Ad Num. 2.

Ad textum in cap. in Archiepiscopatu, de raptio. 8. ribus, respondetur ibi sermonem haberi de Rege Sicilia, qui in sua ditione supremam obtinet jurisdictionem. Sic Fachin. Morla, Menoch. D. Gonzal. ubi proximè, Molin. num. 2. de quo dubium non est, quin valeat causas meri imperii delegare. Osuald. ubi proximè, Clar. d. quest. 41. num. 1.

Ibi: Quemadmodum & inferior.

Magistratus causas meri imperii jure delegant, 9 urgente necessitate ob infirmitatem, aliudve legitimum impedimentum, l. 18. tit. 4. part. 3. ubi Gregor. Lop. gloss. fin. l. 2. C. de pedan. judicib. D. Gonzal. in cap. Pastoralis, n. 6. de offic. deleg. Osuald. sup. l. 1. ddd. Petr. Gregor. ubi sup. Farin. sup. n. 72. Verùm in d. l. 18. Part. solum permittitur absentia causa cognitionem causæ, non definitionem delegare. Vide Osuald. ubi promper, Molin. num. 1.

Verf. Secundò, eidem opinioni.

Consule Fachineum, ac ceteros cum eo laudatos supra, n. 8. qui his juribus respondent, & adde proximè tradita.

Ad Num. 3.

De his, ac intellectu capitis Suffraganeis, de election. & capitis Aqua, de consecr. Eccles. D. Gonz. utrobique, Morla d. quest. 17. num. 33. & alii, quos recensuit Aug. Barbofa collect. d. cap. Suffraganeis, num. 2. ubi ait, quæ ordinis sunt, ex justa causa posse delegari: quod ita accipiendum, ut delegabilia sint quæ Ordinem desiderant Episcopalem, non ut potestas Ordinis transferatur in eum, qui Episcopus non fit, d. cap. Aqua. Etenim etiam absque impedimento legitimo licebit Episcopo delegare alteri simili, quæ ratione sui officii, ac muneris eidem deferuntur, etiam si ad merum imperium spectent, & Ordinem postulent; nam & Jure Civili hæc delegabilia censentur, quæ Magistratibus competunt pro munere suo, absque speciali legis mandato, l. 1. ff. de offic. ejus cui mand. est jurisa. ut rectè observat D. Gonzal. in cap. Pastoralis, num. 7. de offic. judic. delegat. Petr. Barbofa in l. Cum prator, §. à n. 520. omninò videndus à n. 416. ff. de judic. Fachin. d. lib. 9. cap. 97. verf. Sed huic expositioni, Cujac. ad lib. 1. question. Papin. in l. 1. de offic. ejus, cui mand. Secundùm hæc pro regula constituendum erit, quod tam jure Pontificio, quàm Civili, quæ jure muneris competunt, delegari permittuntur; quæ verò per legem nominatim seu specialiter committuntur, nequaquam mandari possunt, ut plenè per Barbof. à n. 520. Sic quoad delegationem non qualitas causarum, sed quo jure Magistratibus deferantur, est inspiciendum.

Verf. Tertio adducitur.

Ex causa, seu necessitate causas meri imperii delegari posse, præmissi n. 9. & adde Petr. Barbof. n. 466.

num. 466. & ad textum in cap. fin. ne cleric. vel monach. respondent cum D. Covar. idem Barbofa num. 522. Fachin. sup. cap. 99. verf. Respondeo rationem, Morla d. q. 17. n. 34. subsistere delegationem ob justum impedimentum.

Verf. Quarto citatur pro communi.

Ad textum in Clem. 1. §. 1. de hæretic. favore Fidei procedere asserunt Morla num. 36. Fachin. verf. Quartum est.

Ad Num. 4.

12 Non spectat ad nostram quæstionem caput Licet, de offic. Vicar. nec caput Cum Episcopus, in 6. quia Episcopis est permillum per se, vel per alium jurisdictionem exercere, quod refertur ad Vicarios Generales, qui ordinariam jurisdictionem exercent. Ita Farinac. in fragm. lit. D. n. 77. Fachin. sup. verf. Quintum est, D. Gonzal. ubi proximè, Morla num. 55.

13 Quamquam controversum sit, num vicarius Episcopi, & vicem Pratoris gerens ordinariam, aut delegatam jurisdictionem exercent; de quo novissimè, ac latè D. Gonzal. ad Decretal. in cap. ult. n. 4. & 5. de offic. Vicarii: verior tamen ac receptio opinio habet, utrumque ordinaria fungi jurisdictione, ut de Vicario generali Episcopi, præter nuper laudatos docent Sanch. de marrim. lib. 3. disp. 29. num. 3. Gregor. Lop. in l. 2. gloss. 1. tit. 4. p. 3. Solorzan. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 3. cap. 8. n. 3. Molin. de just. & jur. tract. 5. disp. 10. num. 3. Garcia de Benefic. part. 5. cap. 8. num. 21. Farinac. in fragm. lit. D. num. 77. Barbofa collect. cap. Licet, n. 6. de offic. Vicar. in 6. & pluribus laudatis, de potest. Episcop. part. 3. alleg. 54. n. 26. Vicarius verò foraneus delegatam exercet jurisdictionem, Molin. num. 4. Paz in Praxi, tom. 2. prælud. 3. num. 4. adnotavi præf. car. cap. 4. n. 33. Osuald. lib. 17. cap. 8. lit. I.

14 Idem de proparatoribus, quos vulgò Tenientes sive Alcaldes mayores nuncupamus, observant Pat. Molin. sup. disp. 13. num. 3. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 25. num. 12. Azeved. in l. 10. num. 1. tit. 5. lib. 3. Recop. Maranta de ordin. judicior. part. 4. disp. 5. n. 17. Morla ubi proximè, D. Gonzal. num. 5. Parlador. quoridian. lib. 2. cap. 1. num. 10. Bobadilla cum aliis Politic. lib. 1. cap. 16. num. 44. Farin. sup. n. 78. Garc. n. 26. Barbofa d. alleg. 54. n. 28. Farinac. n. 78.

Ibi: His tandem probatio.

15 Adde Farinac. in fragment. lit. D. n. 75. & 76. Paz sup. n. 2. ac laudatos sup. n. 7. & quæ tradidimus num. 10. & secundùm illa asserendum est, Jus Pontificium à Cæsareo non discrepare quoad dispositionem, quoniam utroque causæ, quæ ad Prælatos, aut Magistratus spectant ex proprio munere, possunt delegari cujuscunque sint qualitatis; non autem quæ lege specialiter, ac nominatim eidem committuntur, juxta legem 2. de offic. ejus cui mand. Verumtamen quoad effectum illud discrimen reperitur, ut fert communis opinio, quia Jure Ecclesiastico causæ meri imperii sunt delegabiles regulariter; Jure Civili non utique, quod provenit per accidens, & ex diverso modo, quo illæ deferuntur; nam Episcopi de ipsis ratione proprii officii, ac dignitatis, ut

judices ordinarii cognoscunt. Magistratus verò populi Romani merum imperium non obtinebant, nec gladii potestatem, nisi specialiter lege concedente, ut probant Petr. Barbofa in dicit. l. Cum Prator, §. 1. ex num. 520. & alii simul laudati sup. num. 10.

Ad Num. 5.

Quamquam præmissis opponatur textus in cap. fin. de offic. Ordinarii, ex quo apparet, causas meri imperii Episcopis specialiter lege committas posse delegari; tamen eam decisionem diversimodè interpretantur Sanch. sup. lib. 2. disp. 40. n. 17. Fachin. contrrovers. lib. 9. cap. 99. verf. Sextum argumentum, Petr. Barbofa in d. l. Cum prator, §. 1. à n. 527. D. Gonzal. in d. cap. fin. n. 4. Aug. Barbofa collect. ibi, n. 3. cujus intellectus magis placet; inquit enim quod cum in Episcopis resideat facultas ex munere ad absolvendum ab excommunicatione à jure irrogata, cum reservatur ad Sedem Apostolicam absolutio, coarctatur episcopalis potestas; ideo si aliquo casu permittatur Episcopo, ut non obstante reservatione absolvar, sicut in d. cap. fin. nihil specialiter de novo conceditur, nec ampliatur ordinaria jurisdictione, sed tantùm remouetur obex reservationis, & sic de permillis, ac de non reservatis est judicandum. Menoch. de arbitrar. lib. 1. quest. 54. n. 43. Aliud est cum Magistratui lex specialiter tribuit causæ cognitionem, quam jure communi ex defectu potestatis non habebat, quoniam delegare non valebit, d. l. 1. de offic. ejus cui mand. Vide D. Covar. inf. verf. Secundò illud, oratiss.

Ibi: Et ut simul elegentem.

Ex præmissis possunt facillè conciliari dictum caput finale de offic. Ordinari. & caput finale de offic. delegat. in hoc enim concessa fuit absolvendi facultas carenti illa de jure; in illo, Episcopo, ad cujus ordinariam jurisdictionem absolutio à censuris spectat. Ad cetera quæ in d. cap. fin. de offic. delegat. continentur, consulas Aug. Barbof. collect. ibi, ex num. 14. D. Gonzal. ubi proximè, Sanch. sup. Petr. Barbofa ex num. 528. Hi communiter, & alii docent, quod si nudum ministerium committatur officio, aut dignitati, quia ordinariæ jurisdictioni cohæret, fit delegabile; secus si personæ mandatur; & paulò inferius D. Covar. ait quod fallit in Legato Sedis Apostolicæ, d. cap. fin. de offic. delegat. Molin. disp. 18. n. 3.

Ibi: Et sanè Baldus in d. cap. ult.

Hanc Baldi solutionem amplectuntur Sanch. Petr. Barbofa, & D. Gonzal. ubi proximè. Sed eam non immeritò rejicit noster Præf. ex d. l. 1. de offic. ejus; nam etsi causæ committerentur lege Magistratibus, qui ordinariam jurisdictionem exercebant, delegari tamen prohibebantur, quod similiter in Episcopis dicendum videtur.

Ibi: Ideo dici potest delegationem.

Hæc prænotavimus supra, n. 17. in fin. & adde Morlam Empor. fur. tit. 2. quest. 17. n. 32. Molin. de just. & jur. tract. 5. disp. 18. à princip. Barbof. de potest. Episcop. allegat. 35. num. 17. Monet. de commutat. ult. volunt. cap. 5. Amavam in l. Nullus, ut